

**Recull de
poesia
infantil
Vagó de
versos**

Andana
editorial

POEMES PER A TOTES I TOTS

Llevant

Per llevant i per ponent,
per ponent i per llevant
quantes coses
diu la gent
d'aquest vent elegant.

Encara que porte pluja,
encara que siga suau,
el llevant
és vent de casa
que no és vent
de rodar clau.

Poema de Miquel Juan /
Il·lustració de Cristina Duran
LLIBRE "POEMES
PER DESCOBRIR EL
MÓN"

El paraigua

Òbric i tanque el paraigua.
Per a mi és com un joc.
Òbric i tanque el paraigua
perquè només plou un poc.

Gire i gire el paraigua
fins que sembla marejat.
Gire i gire el paraigua,
igual obert com tancat.

Poema de Fina Girbés/
Il·lustració de Raquel Catalina

LLIBRE ENTRE
CEL I TERRA

Res no m'agrada tant

res no m'agrada tant
com enramar-me d'oli cru
el pimentó torrat, tallat en tires.

cante, llavors, distret, raone amb l'oli cru,
amb els productes de la terra.

m'agrada molt el pimentó torrat,
mes no massa torrat, que el desgracia,
sinó amb aquella carn mollar que té
en llevar-li la crosta socarrada.

Poema de Vicent Andrés
Estellés/ Il·lustració de MA Diez

LLIBRE LA VIDA CONTADA A UN NEN
DEL VEÏNAT

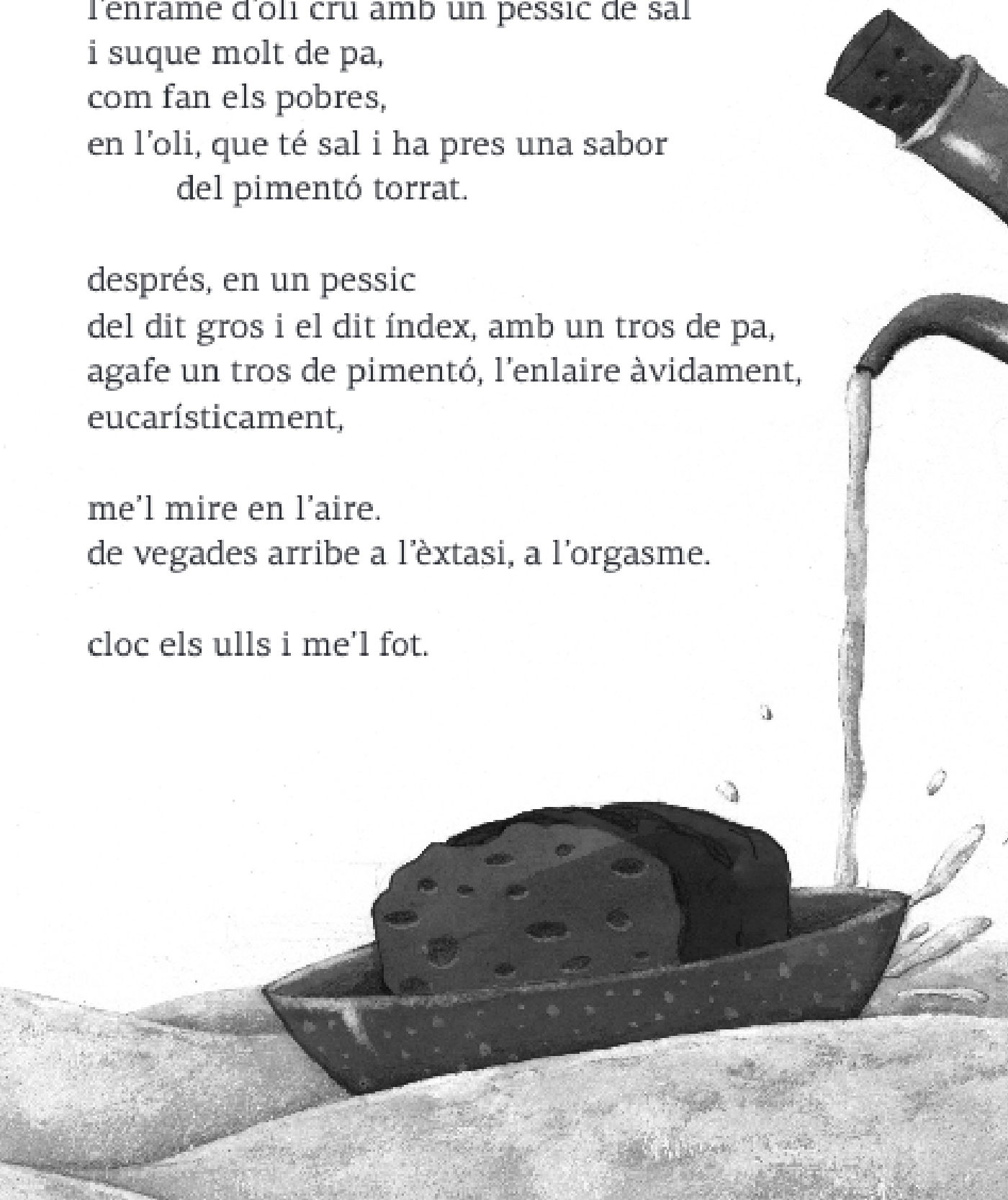

l'expose dins el plat en tongades incitants,
l'enrame d'oli cru amb un pessic de sal
i suque molt de pa,
com fan els pobres,
en l'oli, que té sal i ha pres una sabor
del pimentó torrat.

després, en un pessic
del dit gros i el dit índex, amb un tros de pa,
agafe un tros de pimentó, l'enlaire àvidament,
eucarísticament,

me'l mire en l'aire.
de vegades arribe a l'èxtasi, a l'orgasme.

cloc els ulls i me'l fot.

La Drova

Aquesta vella vall que ara veig verda,
daurada lluna de meló d'estiu,
és més que un llogaret entre muntanyes,
molt més que la infantesa al finestral
i més que un paradís ple de paraules.
Aquesta vella vall és teua i meua.

Aquesta vella vall feta de somnis,
amagatall d'amors i de records,
la dels mil-i-un perfums i les fonts fresques,
la dels hiverns de llàgrimes de gel,
la de les veus que juguen i el silenci;
aquesta vall que vull per sempre verda.

Poema de Josep Piera /
Il·lustració d'Amaia Arrazola
LLIBRE L'ART ANTIC DEL CRIT ESCRIT

Aquesta que rebrota riallera
després de les tempestes i la pluja;
aquesta que sent créixer cada dia,
aquesta que duc viva a la memòria,
no la toqueu, si us plau, no la toqueu.
No la toqueu, si no és per a estimar-la.

No hi ha llum com la llum amb què il·lumines

No hi ha llum com la llum amb què il·lumines
el món quan apareixes i t'acostes,
carrer avall, cap a mi que intente
debadades desxifrar tanta tenebra.

No hi ha mar com la mar amb què m'inundes
de puresa la pell en l'abraçada
quan arribes i els cossos s'entrellacen
en l'oblit del desert i de les ombres.

No hi ha bosc com el bosc amb què perfumes
cada instant que amb tu estic, cada presència
tan clara com les sendes que transite
en tu i amb tu cap a cims bells i savis.

Poema de Marc Granell /
Il·lustració de Paulape
LLIBRE LA VIDA QUE CREIX

A la rum-rum

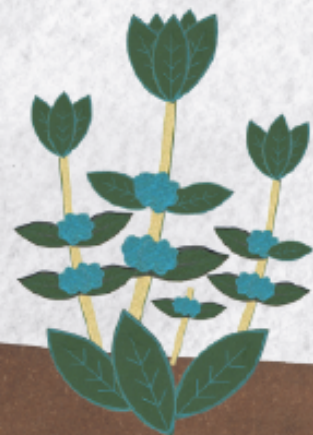
A la rum-rum de la violeta
que ma mare és cegueta,
un trosset de pa
i una castanyeta.

A la rum-rum del romaní
que la bóta no té vi,
un gotet d'aigua
i que sone el flautí.

A la rum-rum de la rosa
que hi ha foc a casa,
el fum l'empudega
i el pare et bonega.

A la rum-rum del clavell
que la iaia tremola,
de tanta tabola
i el iaio es fa vell.

Poema de Joan Ponsoda /
Il·lustració de Pablo Caracol
LLIBRE GORI-GORI

A la rum-rum del gesmí
que un mestre saltamartí,
xarra i marmola
i toca el tamborí.

Rap casolà

Cansalada, bajoqueta,
calamars i croissants.
Cinc torrades, allipebre,
cocarrois i espencat.
Un bon arrosset amb crosta,
allioli, aladroc,
esqueixada i empanada,
i entremig uns bons cigrons.
Secallona, botifarra,
pa amb tomata, fideuà.
Arròs negre, arròs a banda,
i bunyols de bacallà.
Unes herbes eivissenques,
i mistela de Xaló,
bona orxata d'Alboraia
per empassar-se els fartons.
Escudella, calçotada,
la paella amb bon arròs,
si és del Delta o l'Albufera,
ja us ho dic: serà millor.
Carquinyolis, fetge amb ceba,
figatells, suquet de peix,

Poema d'Andreu Galan /
Il·lustració de Luis Demano
LLIBRE QUI NO SAP RIURE NO SAP
VIURE

pericana, sobrassada,
arnadí, qui no ho coneix?
Xoriguer, una garnatxa,
esgarrat, arròs caldós.
Són productes de la terra,
un menjar ben agradós!

Res no et serà pres...

Res no et serà pres: vindrà tan sols
l'instant d'obrir
dòcilment la mà
i alliberar
la memòria de l'aigua
perquè es trobi aigua
d'alta mar.

Poema de Maria-Mercè Marçal/
Il·lustració de Marta Altés

LLIBRETAN PETITA I JA SAPS

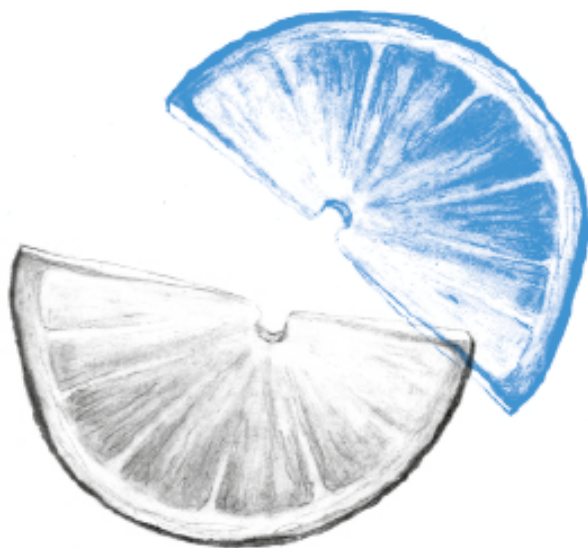

Res no és mesquí

A Josep Obiols

Res no és mesquí
ni cap hora és isarda,
ni és fosca la ventura de la nit.
I la rosada és clara
que el sol surt i s'ullprèn
i té delit del bany:
que s'emmiralla el llit de tota cosa feta.

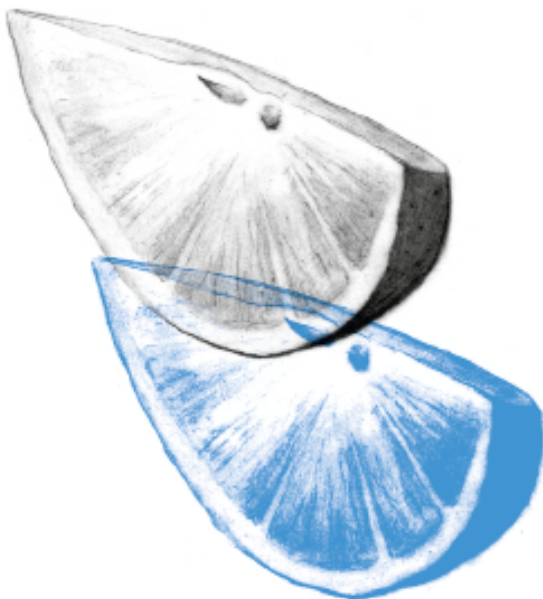
Poema de Joan Salvat-
Papasseit/ Il·lustració d'Eli
M. Rufat
LLIBRE L'OFICI QUE MÉS
M'AGRADA

I tot és Primavera:
i tota fulla verda eternament.

Res no és mesquí,
perquè els dies no passen;
i no arriba la mort ni si l'heu demanada.
I si l'heu demanada us dissimula un clot
perquè per tornar a néixer necessiteu morir.
I no som mai un plor
sinó un somriure fi
que es dispersa com grills de taronja.

Res no és mesquí
perquè la cançó canta en cada bri de cosa.
–Avui, demà i ahir
s'esfullarà una rosa:
i a la verge més jove li vindrà llet al pit.

El carrer de les paraules

Et segueixen les girafes
pel carrer de les paraules.
Animals estraforaris
passejant tot d'adjectius
munten circs extraordinaris
per jugar amb tintes de riu.
Cada llibre t'acompanya
i et segueix a dins del llit,
mentre dorms amb les girafes
que s'instal·len en els circs.

Poema de Martina Escoda/
Il·lustració de Sonja Wimmer
LLIBRE MITJANIT

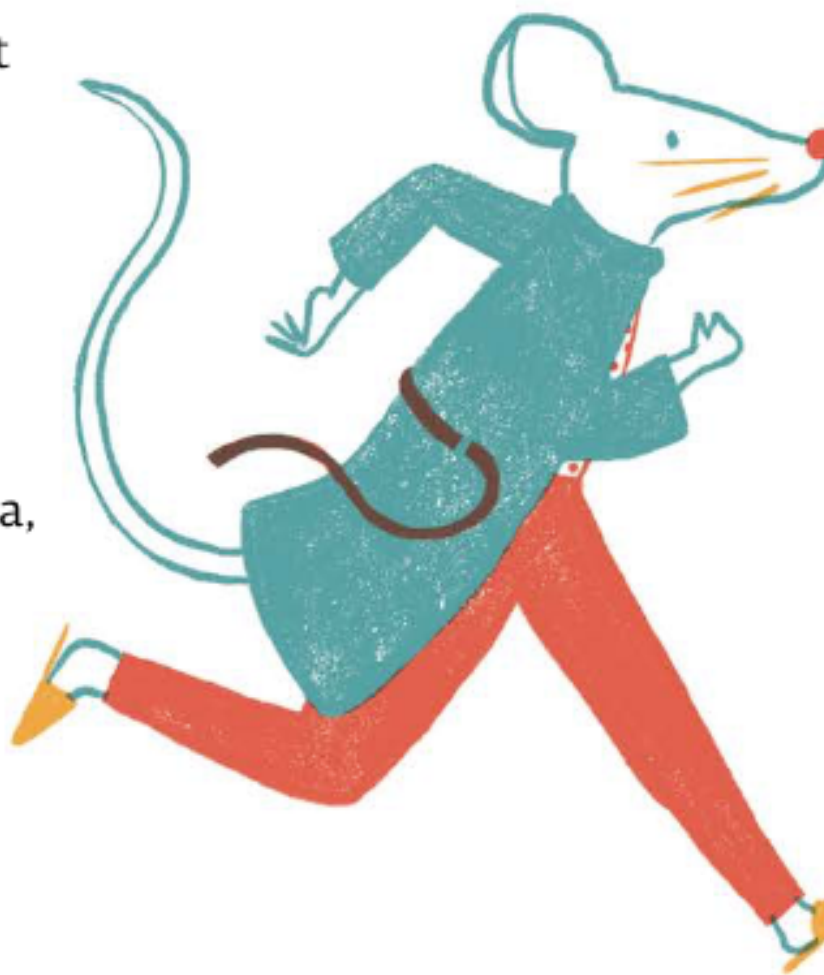

Una rateta

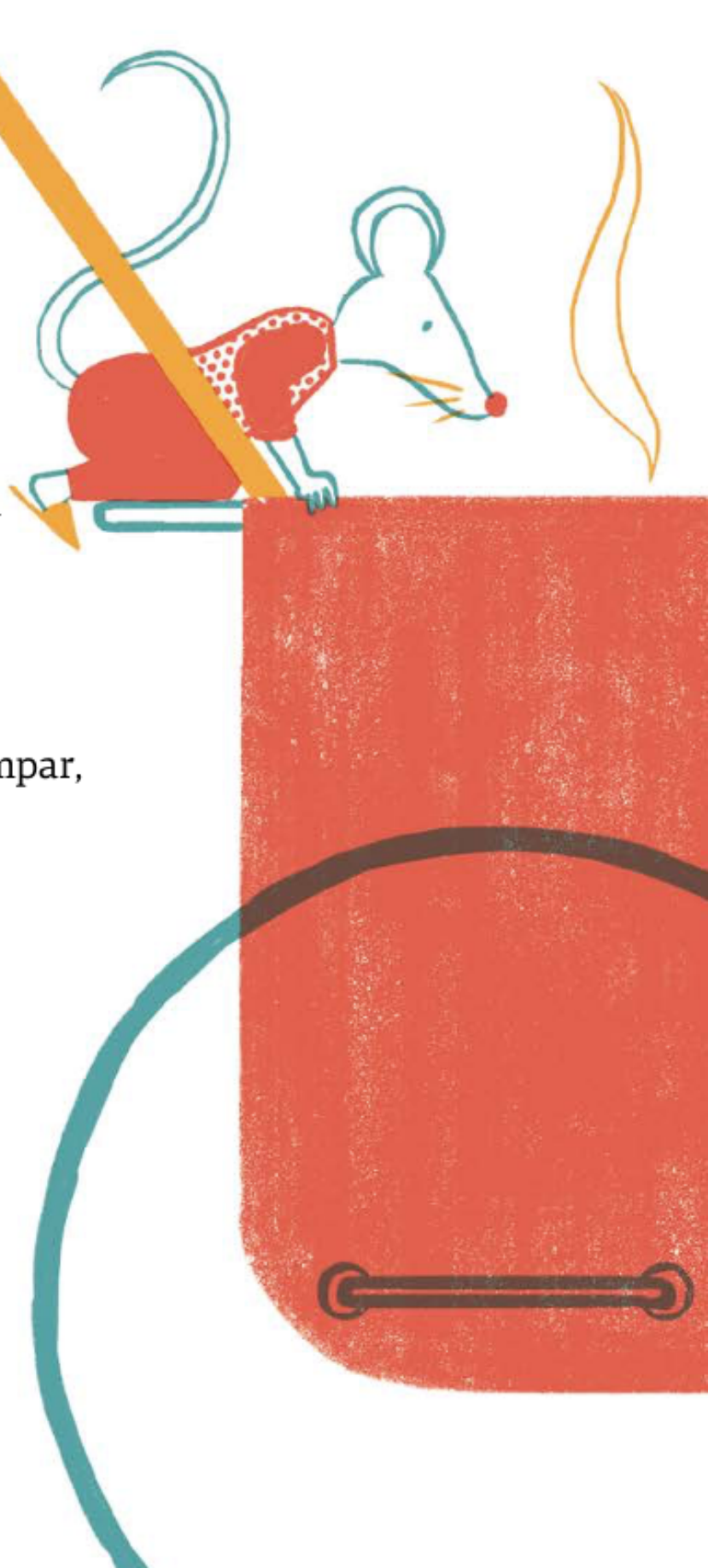
Això va ser i fou
una rateta,
àgil, feliç
i una mica coqueta,
que féu sa casa
dintre d'un forat,
fugint de ser
el berenar del gat.
Passava el dia
endreçant la llar
sens donar a aquell gat
res que caçar.
Mes, per la nit
eixia silenciosa
per veure si pillava
alguna cosa.
Va ser un dia
que s'endinsà a la cuina,
que quasi succeí
una gran tonyina!

Poema d'Empar de Lanuza /
Il·lustració de Paulape

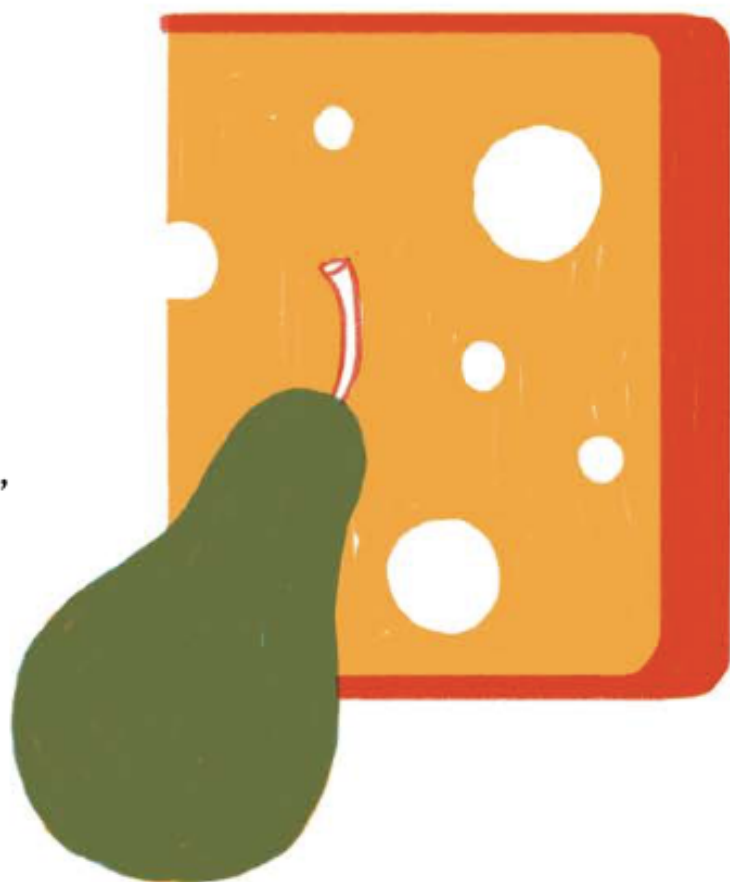
LLIBRE AIXÒ VA
SER I FOU

i un glop
del que hi havia
a la sopera.
I el gat raona,
si el que té a les mans
és fantasma de rata...
o... la rata d'abans?
I és que la molt sabuda
duia un batí
del color de la pell
del ratolí.
I, mirant
el que aconseguí enxampar,
es va dir:
-Amb la collita
que he fet aquesta nit,
puc sopar i dormir
tranquil·la al llit
i ja demà
pensaré en deslligar
algun altre argument
per a dinar.

El gat dormia
amb un ull entreobert
i trobà la rateta
al descobert.
Criden, corren,
s'acacen i topeten,
salten, bufen,
s'aturen, s'escometen.
-Zas! T'he caçat,
bèstia menuda!
Diu el gat satisfet
i amb veu goluda.
-Hi, hi, hi!
-crida ella enutjada-
fa un volantí,
i arranca a córrer
llançant-li
el seu batí.
En la carrera
va i salva una rosquilla,
un tros de coca
i una mandonguilla;
un bocí de formatge,
un tros de pera

Tarambana

La garlanda blanca a casa l'Anna
agrada a la Jana Tarambana.
La Jana balla, balla, la sardana
davant la campana. La Marta passa.
Amb la mà, la Marta allarga la carta
al cabàs de la Carla catalana.
La Carla badalla ran la barana clara,
amb la calma allargassada.
Abraça la Gal·la davant la mar blava.
La barca gansa acabarà la brama.
Ja cansa tanta fava tarambana!

TARAMBANA: Persona poc formal. Baliga-balaga.

Poema de Pep Molist /
Il·lustració Òscar Julve
LLIBRE
PARAULOTES DE
LES FINES

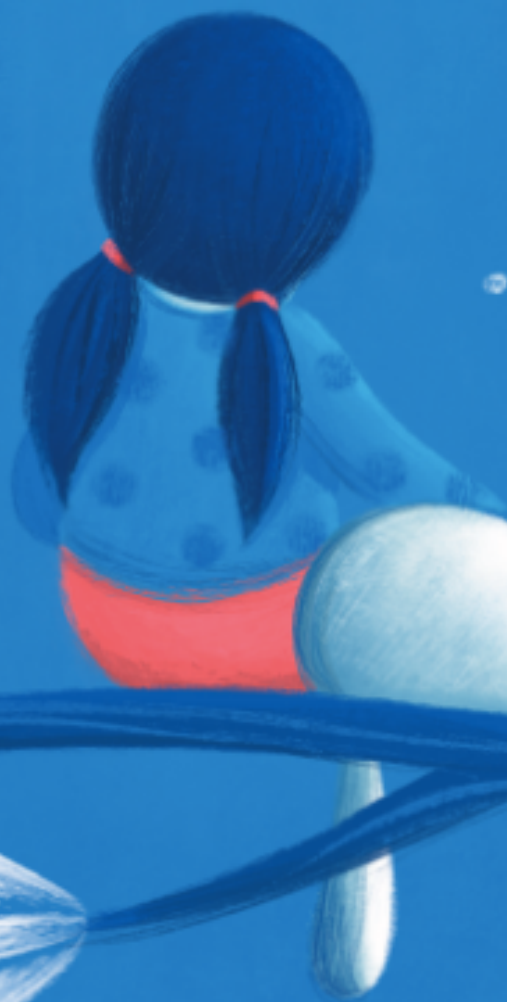
Traces del dia

La jornada va esvaint-se,
s'esmicola lentament.
I entre ombres veiem traces
del llarg dia,
tan intens.

La llum primera
que s'escolava
per la finestra
de bon matí.
El bes del pare,
l'aire a la cara.

Bon dia, mare!
Bon dia, fill!

Les llums del poble,
jocs de l'escola
i la cridòria
dels teuladins...

«Estimar amb les mans un nou destí»

De l'espectacle *Mans estranyes*,

de Martina Escoda

Mans estranyes

Venen d'un indret llunyà
on la vida és massa dura.
Alguns cops sense papers,
sense estudis ni família.

Han hagut d'abandonar
casa, pares, fills, amics
per cercar una altra vida
més enllà dels seus confins.

Arrosseguen molts problemes
com un llast sense final.
Tot sovint la pena fonda
de mai més poder tornar...

Poema d'Andreu Galan/
Il·lustració Morad Abselam
LLIBRE VULL SER
LLIURE

Sobreviuen treballant
fent les feines més pesades,
moltes voltes d'amagat
i damunt molt mal pagades.

Són persones com nosaltres!,
amb amor i sentiments!,
amb la vida per davant,
amb el cor sempre amatent.

Hi ha qui diu que són dolents,
que ells sempre seran "uns altres",
però cal saber que en altre temps
qui emigrava érem nosaltres...

Que sonen els versos!

Que sonen els versos,
que facen soroll!
A ritme de palmes,
cantem-los a cor.

Que sonen els versos!
Abelles, mosquits,
el gat que miola
i el mussol de nit.

Poema de Fina Girbés/
Il·lustració Julio Antonio Blasco

LLIBRE QUE
SONEN ELS
VERSOS

Que sonen els versos
quan bufa el vent fort,
quan plou bona cosa
o esclata algun tro.

Que sonen els versos!
Campanes al vol,
tabals i dolçaines,
palmeres de foc.

A ritme de palmes,
recitem a cor.
Que sonen els versos,
que facen soroll!

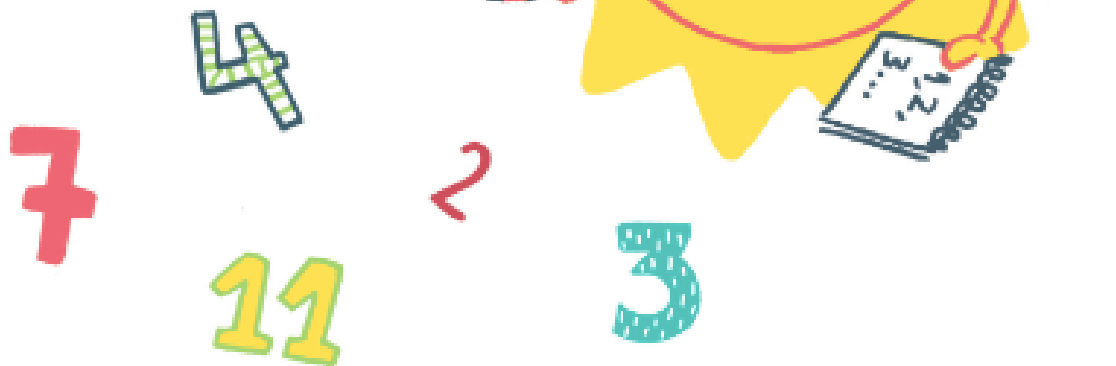
Numeració

Un sol redó enmig del cel,
dos ulls negres ben oberts,
tres cullerades de mel.

Quatre pèls per pentinar,
cinc són els dits de la mà,
sis botons m'he de cordar.

Set dies té la setmana,
huit potes compta l'aranya,
nou finestres té ma casa.

Deu cullerades d'arròs,
onze jugant al futbol...
Dotze mesos compte jo!

Aquest recull digital s'ha fet amb l'objectiu d'oferir a les famílies recursos de qualitat per ajudar-los en la tasca educativa i d'oci en el dies de confinament amb motiu de l'emergència sanitària del 2020 provocada pel COVID-19.

TOTS ELS POEMES I
IL·LUSTRACIONS FORMEN PART
DELS LLIBRES DE LA
COL·LECCIÓ
VAGÓ DE VERSOS,
UNA COL·LECCIÓ DE LLIBRES
DE POESIA INFANTIL.

Andana
editorial

Autors i il·lustradors: Miquel
Juan, Cristina Duran, Fina
Girbés, Raquel Catalina,
Maria-Mercè Marçal, Marta
Altés, Vicent Andres Estellés,
MA Diez, Joan Salvat-
Papasseit, Eli M. Rufat, Martina
Escoda, Sonja Wimmer, Josep
Piera, Amaia Arrazola, Andreu
Galan, Luis Demano, Morad
Abselam, Julio Antonio Blasco,
Joan Ponsoda, Pablo Caracol,
Empar Lanuza, Paulape, Marc
Granell, Pep Molist, Maria
Dolors Pellicer, Irene Bofill,
Òscar Julve,
Teresa Broseta i Lirios Bou.

